

БЛАГА ДИМИТРОВА
РИТЪМ
ЛИРИЧЕСКА ФУГА

chitanka.info

НОЩ

Щом падне нощ, насън:

*Люлее ме нелепа имитация
на кръговратен ритъм.
Опаяжсинват ме като муха
бездарни копия от празници.*

Неразличими до тълпа.

*Еднакъв парников тертип букети.
Еднакви типови трапези.
Еднакви новини, вина, блюда.
Еднакви блудкави наздравници.*

Боксува бъдещето в тях.

*Ох, как бълнувам все с глава замаяна
за най-еднакъв делник!
Душа от думи, дим и смрад да проветря.
Да бъде свежо, потно, плътно, съзидателно!*

А не конфекция живот.

*Да бъда и самата аз пулсация
със свой, а не с диктуван ритъм.
Но звънва телефонът-пакостник.
И пак...*

ПРЕДУТРИН

*И пак приижда неизбежната
предутринна мержелина
над пролома от Беше до Ще бъде.*

Векът си сменя козината.

*В антените — разпятия на вятъра —
проскубаните му валма свистят.
Вихрушките косилки точат
по колосите от бетон и лед.
И звънко размразени небеса
в оцъклена роса от смях се пръскат.*

Че косът се коси от трън на глог.

*И първи голишарите врабци,
низвергнати, подхвъркват и чирикат
с трошици от надежда в човките.
А сиви гарвани прегракнали,
пребоядисали гръклян,
в обратна гама гаврите си грачат.*

Ах, гаче хор архангели.

*Приглася им без срам осарникът,
за глашатай на гласността
наежил пак преоценено жилище: Бъзз!
А велемъдро будни бухали
върху оракулския клон
прокобят с гонг Дванайсетия час.*

И чухалите ухат глухо: Чух! Чух!

*Знам, вените набъбнали на Ритъма,
запушвани до спръсъци, до тромб,
ще се отрицят с избух изведнъж.
Но кипналото кръвообращение
додето се възстанови,
ще има спазми, хрипове и травми.*

И ще се пукне с разрив на сърца зора.

*Сред смесената врява дрязгава
какво да кажеш днес, освен
с безмълвен въздох Ритъма да срещнеш.*

УТРО

*Да срещнеш с челен удар Утрото.
Но то изисква съответен ключ.
А всеки нейде си го е загубил.*

И дири го в мъглата пипнешком.

*При поголовното безключие
за отпечатъци от точен ключ
аз восъка на паметта дълбая.*

До кръв разчоплям рани незавехнали.

*И сенките на мъртвите зова.
Откопчвам вкочанените им шепи,
със всички сили стискащи ключа.*

Той сякаш им е нужен за отвъд.

*Не, нищо няма в кухите им длани.
Ала самите им ръце са ключ —
свободни, храбри, орно уморени.*

Отключват те залостения ритъм.

ДЕН

*Ритъм — противодействие на застоя.
Инерция на леността.
Революция и ритуал.*

*Питам — как да те овладея и преодолея?
Как да ти бъда вярна и да те променя?
Как да те повтарям неповторим?*

*Ритъм — люлка и мъртво вълнение,
сънотворно и труд,
танц и транс.*

Ритъм — парад и обрат.

*Ритъм — стихия и стих.
Махалото на часовника
и на бесилото.*

*Ритъм — мое дихание до без дъх.
Моя игра на прераждане.
За кой сетен път?*

ПРЕДВЕЧЕР

*За кой път се убеждавам:
душителите на въздуха
от чист въздух ще се задушат.*

*Не им трябва друга присъда —
ни душна килия,
ни примка на вълчия врат.*

*Достатъчно е да ги удари
като плесник през лицето
струя от въздух свеж.*

*Как сякоха стръвно
дървета, езици и памет —
да няма глътчица кислород.*

Да тегне задух, задух и страх.

*Едно не успяха да отсекаат:
бесилото на Васил Левски.
То бие ли, бие камбана —*

пробива за въздуха път.

ВЕЧЕР

*Път зад гърба ми ляга изтощен.
Денят клони към заник.
Остава стъпка само.
Докапчвам шепата от светлина.*

*На дъното прозрачно
се утаява в мен
от целия напиток на живота:*

*аритмия в кръвта —
обърнатото ехо
от ритъма размирнен на света.*

*А съдният гризач,
загнезден в съвестта,
на кръстен разпит все ме изтезава:*

*Защо не съм понесла
до края, до самия ръб,
орисания риск човек да бъда.*

*Каквото смогнах, сторих.
Опитвах се поне
със пулс да помпам спукания ритъм.*

*И жадна, може би
ще продължа импулсите
насън, щом падне НОЩ...*

СЪН

НОЩ — люлката на деня.

*Но кой препъна ритъма?
Но кой го изрита назад,
прегази и задуши?*

*Напира отдолу изпод земята
от кръв — в корен,
от корен — в криле.*

*Напира издън душата ми
от сълза — в слово,
от слово — в сила.*

*Напира от мрак — в око,
от око — в кръгозор,
от памет — в бъднина.*

*Ще се изтръгне ли ритъмът,
или ще трамбова на място
от трап — в трап?*

Ще бъде ли ДЕН?

СРЕДНОЩ

Ден страшен за всички спящи.

*Среднощ се стряскам от сън.
Ще дойде Видов ден.*

*Но ние дали ще го видим?
Невидим Видовден!*

*Защото сме много мъка познали,
а още по-много мълчали...*

О, вярност! Алиби

за убийците в Нюрнберг.

*Избирай: палач или плач.
Но има и трета възможност:*

Достойнство.

*Надявам се само на теб,
необратим, родилен ритъм.*

*Изригнал с първозданния взрив
в самия кълн на Вселената.*

*Вездесъщ като светлина,
едносъщен с движението.*

Закодиран във Времето.

*Вечносъщ, вечнонов,
насъщен с живота дишане.*

*Не може никой тиранин те спря,
кръводарителен ритъм!*

*От болка, от покаяние — да бъде **ЧОВЕК!**
От истина, от пробуда — да бъде **ДЕН!***

1987–1988

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.